

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 16 iulie 2020 și deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 noiembrie 2020, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, în privința inculpatului

Petrov Alexandr XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 23.04.2019 - 27.05.2019,
instanța de apel: 18.06.2019 - 11.09.2019,
instanța de recurs: 21.11.2019 - 15.01.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 16 iulie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Petrov Alexandr a fost condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare și în baza art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

De la Petrov Alexandr s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 25.452 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, la 16.03.2020, în perioada de timp cuprinsă între orele 02⁰⁰-03³⁰, Petrov A., împreună cu alte persoane minore, în a căroră privință materialele cauzei penale au fost disjungate într-o procedură separată, aflându-se la domiciliul din r-nul XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, intenționat,

urmărind scopul întreținerii unor rapoarte sexuale cu minora XXXXX, contrar voinței acesteia, au impus-o să servească băuturi alcoolice, iar când ultima se afla în stare de ebrietate alcoolică, profitând de imposibilitatea ei de a se apăra și de a-și exprima voința în virtutea acțiunilor de capturare a victimei, dar și prin constrângere fizică și psihică, pe rând, iar în unele cazuri simultan, în grup, au întreținut rapoarte sexuale contrar voinței victimei, cu cauzarea de daune morale și fizice.

Acțiunile lui Petrov A. au fost calificate conform prevederilor art. 171 alin. (2) lit. b), c) Codul penal, adică rapoarte sexuale săvârșite prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite cu bună știință asupra unei minore, de mai multe persoane.

Tot el, împreună cu persoanele minore în a căroră privință materialele cauzei penale au fost disjuncte într-o procedură separată, continuându-și acțiunile criminale, în aceleași circumstanțe de timp și loc, intenționat, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse cu minora XXXXX contrar voinței acesteia, după ce au comis asupra acesteia violul, prin aceleași metode și mijloace de constrângere fizică și psihică precum și profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și de a-și exprima voința, rând pe rând, iar în unele cazuri în același timp în grupuri, și-au satisfăcut pofta sexuală în formă perversă în mod oralo-genital prin introducerea membrului viril în cavitatea bucală a victimei, precum și cu obiecte nestabilite de către organul de urmărire penală, cauzându-i conform raportului expertiză medico-legală nr. XXXXX din 26.03.2020 hematom a labiei mari din dreapta soldat cu o echimoza a labiei mari drepte și edem al vulvei, fisura labiei mari din stânga”, care duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Acțiunile lui Petrov A. au fost calificate conform prevederilor art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, adică acțiuni violente cu caracter sexual, satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse de două sau mai multe persoane, în privința persoanei minore, cu aplicarea constrângerii fizice a persoanei, cu folosirea imposibilității de a se apăra pe sine, de a explica voința sa.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Partea vătămată XXXXX, a declarat că nu dorește să înainteze acțiunea privind încasarea prejudiciului material și moral la etapa dată, nu a dorit să înainteze, multe nu își amintește, dar unele momente coincid cu declarațiile inculpatului, care sunt sincere și l-a iertat.

Art. 171 alin. (2) lit. b), c) Codul penal prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 12 ani.

În conformitate cu art. 70 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Reieșind din principiul individualizării pedepsei în conformitate cu prevederile art. 75-78 Cod penal, având în vedere că Petrov A. a comis infracțiuni grave, dar este caracterizat pozitiv, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost

condamnat, la momentul comiterii infracțiunilor era minor, în privința acestuia urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei aplicate pentru un termen de probațiune.

Ori, corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, deoarece, în conformitate cu art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, iar aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate, de fapt, nu este pe deplin conformă prevederilor menționate, în timp ce aplicarea art. 90 Cod penal și stabilirea unei pedepse condiționate, cu stabilirea termenului de probațiune, poate contribui la realizarea obiectivelor menționate la art. 61 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Crimei Organizate și Cazuri Speciale, Patraman Taras, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 3 închisoare, art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 3 ani închisoare, conform art. 84 alin. (1) Cod penal definitiv la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că, inculpatul pe parcursul urmăririi penale nu a recunoscut vinovăția, inclusiv în cadrul ultimei audieri, când a dat declarații false cu privire la circumstanțele cauzei.

Prin acțiunile sale, inculpatul a cauzat părții vătămate minore suferințe fizice și psihice, pentru înlăturarea cărora ultima a fost nevoită să solicite ajutor medical și psihologic.

Infracțiunile incriminate inculpatului, conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind grave.

Instanța de fond neîntemeiat i-a stabilit inculpatului pentru fiecare infracțiune incriminată pedeapsa minim posibilă - 3 ani 4 luni închisoare (prevederile art. 79 Cod penal nu au fost aplicate).

De asemenea, instanța nu a luat în considerație circumstanțele agravante, invocate de către partea acuzării - săvârșirea unei infracțiuni cu batjocură asupra victimei. Comiterea de către inculpat a unor acte sexuale violente în privința părții vătămate împreună cu alți complici - pe rând, precum și simultan, înregistrarea video a acestor acțiuni, precum și provocarea vătămarilor corporale victimei, pentru tratarea cărora a fost necesară intervenția chirurgicală.

3.1. Au mai declarat apel avocatul Leiciu Gheorghii și inculpatul, solicitând casarea sentinței în partea dispunerii încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în valoare totală de 25.452 lei.

Apelanții au invocat că, instanța nu a ținut cont că inculpatul se află la întreținerea părinților, fiind student în anul I la Colegiul de transport, frecvența la zi. Datorită acestei circumstanțe, nu are posibilitatea să obțină un loc de muncă și să câștige bani, pentru a achita cheltuieli de judecată puse în sarcina lui.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 227 alin. (3), 229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța urma să-l exonereze complet de achitarea cheltuielilor judiciare, acestea urmând a fi suportate de către stat.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 noiembrie 2020, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, este corectă soluția instanței de fond privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, cu stabilirea termenului de probațiune de 3 ani, conform art. 90 Cod penal, în mod temeinic concluzionând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără executarea reală a pedepsei cu închisoare, și că prin aceasta, inculpatul va îndreptăți încrederea ce i-a fost acordată și nu va mai comite în viitor infracțiuni similare.

Sentința în latura penală cuprinzând astfel, motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, soluție pe care instanța de apel o însușește în mod integral.

Or, instanța de fond în procesul de apreciere și aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, a analizat minuțios toate circumstanțele de fapt și de drept, precum și a motivat într-o manieră suficientă și clară soluția în această parte a sentinței emise.

În acest sens, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală fundamentată pe convingerea că îndreptarea condamnatului este posibilă fără a fi izolat de comunitate, de familie, de societate.

Această instituție juridică a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca condamnatul să fie izolat de societate, acesta fiind supus unui termen de încercare, fără executarea efectivă a acesteia, evitându-se dezavantajele pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: desprinderea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit. De asemenea, un al aspect important îl reprezintă economiile pe care statul, societatea le face în varianta executării pedepsei în penitenciar.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

În acest sens, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului și dispunerea suspendării condiționată a executării acesteia pentru un termen de probațiune conform art. 90 Cod penal, a ținut că acesta este minor, și-a recunoscut integral vinovăția, s-a căit sincer de faptele comise, a cerut iertare de la partea vătămată, care nu are pretenții față de inculpat și nu a înaintat acțiune civilă, fapt invocat de partea apărării în instanța de fond.

La caz, instanța de fond just a aplicat și prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, ca la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

De asemenea, instanța de fond a stabilit cu justă cauză prezența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. b) din Codul penal, și anume săvârșirea infracțiunii de către un minor.

Prin urmare, instanța de fond, apreciind cumulul circumstanțelor enunțate supra, precum și ținând cont de faptul că inculpatul pentru prima dată se află pe banca acuzaților, și prezența circumstanțelor atenuante, de personalitatea inculpatului, care locul de trai se caracterizează pozitiv, și-a recunoscut integral vinovăția de cele comise, just a concluzionat că îi poate fi acordată o șansă pentru a se corecta și reeduca, fără ca să execute în mod real pedeapsa închisorii stabilite, corect și legal suspendând

condiționat executarea pedepsei cu stabilirea unui termen de probațiune de 3 ani, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

Din aceste considerente, sunt nefondate alegațiile invocate în apelul procurorului precum că, scopul legii penale nu va fi atins în privința inculpatului prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, argumentele procurorului că prin aceasta se va favoriza comiterea de noi infracțiuni similare atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane nu reprezintă decât opinia subiectivă a părții acuzării care nu este fundamentată nici din punct de vedere juridic, și nici din punct de vedere social - moral.

În acest sens, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, va avea un impact pozitiv și cu caracter moral în privința inculpatului, ultimul conștientizând că suspendarea presupune neexecutarea pedepsei stabilite de către instanță, în anumite condiții care, în cazul în care nu le va respecta întocmai și nu va îndreptăți încrederea ce ia fost acordată, va conduce finalmente la faptul că ultimul va executa pedeapsa aplicată și va suporta toate consecințele și lipsurile care inevitabil, vor decurge în caz de executare reală a pedepsei cu închisoarea.

Sunt neîntemeiate și alegațiile procurorului cu privire la lipsa impactului pozitiv la caz a prevederilor art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, or, obligația să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent impusă inculpatului, constituie una din măsurile prevăzute de legiuitor în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Respectiv, partea acuzării nu a demonstrat alegațiile invocate în această parte în cererea de apel înaintată.

De asemenea, și soluția admiterii cererii procurorului de încasare de la Petrov A. în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată, este una legală și motivată.

În consecință, cheltuielile judiciare în sumă de 25.452 lei, suportate din contul statului pentru efectuarea expertizelor judiciare, urmează a fi recuperate din contul inculpatului, or, art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează expres că cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat.

5. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, a declarat recurs ordinar, solicitând *casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă executarea de către Petrov Alexandru a pedepsei de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.*

Recurentul a invocat că, instanța de fond de două ori a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise atât la stabilirea pedepsei inculpatului, în temeiul prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cât și la aplicarea în privința lui a prevederilor art. 90 Cod penal, ceea ce nu se permite.

Ori, conform pct. 10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 8 din 11.11.2013 ”Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”: ”10. ...În cazul în care instanța de judecată a constatat circumstanțe atenuante și a redus pedeapsa, după caz până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă o **dublă valență** juridică”.

Inculpatul a comis infracțiuni grave, a cauzat suferințe fizice și morale părții vătămate minore, pentru înlăturarea consecințelor partea vătămată minoră a fost nevoită să solicite ajutor medical și psihologic.

Inculpatul **nu a recunoscut vinovăția** pe parcursul urmăririi penale, inclusiv și în cadrul ultimei audieri unde inculpatul a dat declarații false cu privire la circumstanțele

cauzei. Prin declarațiile în cauză, inculpatul urmărea scopul de a duce în eroare urmărirea penală și acuzatorul, că infracțiunea a fost săvârșită prin batjocorirea victimei.

Săvârșirea de către inculpat a acțiunilor violente cu caracter sexual în privința părții vătămate, săvârșite de două dau mai multe persoane pe rând și concomitent, înregistrarea acestor acțiuni în format video, precum și cauzarea leziunilor corporale, a căror tratament au implicat intervenție chirurgicală, circumstanțele de care instanțele de judecată nu au ținut cont or, de către prima instanță a fost stabilită în calitate de circumstanță agravantă numai săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 70 alin. (3), 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de

pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului.

În consecutivitatea enunțată, în situația în care în rechizitoriu este indicat că: „conform art. 77 Cod penal, **circumstanțe care agravează răspunderea în privința învinutului nu au fost stabilite**”, instanțele just au concluzionat că, inculpatul a comis 2 infracțiuni grave, dar a recunoscut integral vina solicitând judecarea cauzei în procedura simplificată, nu are antecedente penale, are o vârstă minoră, este caracterizată pozitiv, partea vătămată l-a iertat și nu a înaintat acțiuni civile, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de fond și de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice suport legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

În același timp, argumentul recurentului că: „conform pct. 10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 8 din 11.11.2013 ”Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”: ”10. ...În cazul în care instanța de judecată a constatat circumstanțe atenuante și a redus pedeapsa, după caz până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o **dublă valență juridică**”, este neîntemeiat, deoarece prin hotărârea nr. 19 din 26.03.2018 a Plenului Curții Supreme de Justiție de modificare și completare a

Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.13 din 16.12.2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești”, pct. 35 alin. (2) din ultima hotărâre (*dublă valență juridică*) a fost exclus.

Totodată, conform art. 66 alin. (2) pct. 2) și 8) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul de a tăcea și a nu mărturisi împotriva sa, să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa. Potrivit art. 103 alin. (3), 104 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul nu poate fi forțat să mărturisească împotriva sau să-și recunoască vinovăția și nu poate fi tras la răspundere pentru refuzul de a face astfel de declarații.

Deci, argumentul recurentului că: „*inculpatul nu a recunoscut vinovăția pe parcursul urmăririi penale*”, este absolut neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatei pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 16 iulie 2020 și deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 noiembrie 2020, în privința inculpatului Petrov Alexandr XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 9 aprilie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico